Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1908. Wydano i rozesłano dnia 8. października 1908. **Częśc XXII.**

Nr. 108.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa rolnictwa z 5. maja 1908 odnoszące się do wykonania galicyjskiej ustawy krajowej z 22. marca 1908 Dz. u. kr. Nr. 61, regulującej prawo wydobywania minerałów użytecznych z powodu zawartości żywicy ziemnej.

Celem wykonania galicyjskiej ustawy krajowej z 22. marca 1908 Dz. u. kr. Nr. 61, regulującej prawo wydobywania minerałów użytecznych z powodu zawartości żywicy ziemnej, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Władze górnicze winne poświadczenia, które stosownie do postanowień ustawy z dnia 22. marca 1908 Dz. u. kr. Nr. 61, wydawać mają co do pojawienia się minerałów, zawierających żywicę ziemną (§ 2, 6 i 90), co do wymiaru powierzchni pól naftowych (§ 7), co do przynależności pól naftowych (§ 12) i co do ich właściwości jako przedmiotów samoistnych lub jako części składowych kopalń żywicy ziemnej (§ 91) wystawiać na życzenie sądów, względnie stron interesowanych, na podstawie dokładnych wywiadów, jakimi urząd rozporządza wskutek szczegółowych badań stosunków topograficznych i geologicznych i które ma z aktów, kart, zapisków, dokumentów lub innych urzędowych środków pomocniczych, albo też na podstawie oględzin miejscowości, które zarządzi się celem stwierdzenia owych okoliczności.

Oględziny miejscowości celem wydania wspomnianych poświadczeń zarządzi się tylko w tym wypadku i tylko o tyle, o ile stwierdzenie okoliczności, które ma się poświadczyć, nie dałoby się przeprowadzić drugą drogą podaną w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu. Władze górnicze winne według możności, dla oszczędzenia czasu i kosztów tak ułożyć oględziny

miejscowości, które w danym razie okażą się potrzebne, aby kilka oględzin mogło być przedsięwziętych kolejno i w toku jednej podróży. O przedsięwzięciu oględzin miejscowości należy zawiadomić interesowanego właściciela pola naftowego (uprawnionego do wydobywania) celem ewentualnego uczestniczenia w nich.

§ 2.

Jeżeli urząd górniczy okręgowy ma celem wystawienia potwierdzenia w myśl § 7 kraj. ustawy naftowej oznaczyć wymiar powierzchni pola naftowego, samego dla siebie, lub też w połączeniu z innymi terenami naftowymi, które uprawniony do wydobywania bądź nabył, bądź zapewnił sobie w drodze umowy, winien przy tem oznaczaniu tylko wówczas brać w rachubę powierzchnię odnośnych terenów, jeśli te ostatnie łączą się z sobą terytoryalnie.

§ 3.

Urzędy górnicze okręgowe winny, powziąwszy wiadomość, że kopalnia składa się z kilku pól naftowych (§ 12 ustęp 1 kraj. ustawy naftowej), albo że wpisy w księdze naftowej, mające za przedmiot uprawnienie do wydobywania nie zgadzają się z faktycznymi stosunkami prawnymi odnośnej kopalni, zawiadomić o tem z urzędu ten sąd, do którego należy prowadzenie księgi naftowej.

§ 4.

Księgi stanu posiadania, prowadzone w myśl § 24 kraj. ustawy naftowej w urzędach górniczych okręgowych dla zapisywania kopalń żywicy ziemnej i uwidoczniania uprawnienia do wydobywania, mają odpowiadać następującym przepisom:

Wpisy do księgi stanu posiadania mają być uskuteczniane w dwóch księgach głównych, z których jedna, tom I. (formularz 1), służyć ma do uwidocznienia praw wydobywania, nieodłączonych od prawa własności nieruchomości, a druga, tom II. (formularz 2 do 4) do uwidocznienia odłączonych praw wydobywania (pól naftowych). Księga główna (tom II) rozpada się na trzy działy, które oznaczyć należy literami A do C. Dział A (formularz 2) przeznaczony jest na wpisanie pól naftowych poszukiwawczych, dział B (formularz 3) na wpisanie pól naftowych wytwórczych a dział C (formularz 4) na wpisanie tych pól naftowych, które w księgach naftowych wciągnięto do wykazów niepotwierdzonych. Każda księga główna składać się ma z potrzebnej ilości arkuszy, sporządzonych według odnośnych formularzy, połączonych w jedną księgę i foliowanych. Po dwie przeciwległe strony księgi

stanowić mają kartę księgi (folium); karty księgi oznaczyć należy cyframi arabskiemi. Dla każdego prawa wydobywania (pola naftowego) należy przeznaczyć jedną kartę księgi.

Odnośnie do wypełniania pojedynczych rubryk ksiąg głównych, względnie ich działów, o ile sposób wypełniania nie wynika już z nagłówka, powinno się przestrzegać następujących przepisów: liczbę wykazu księgi gruntowej, względnie naftowej należy wpisać według dotyczących uwiadomień, które sądy w każdym poszczególnym wypadku poszlą urzędowi górniczemu okręgowemu.

Czasowe ograniczenie prawa wydobywania należy wpisać, oznaczając według kalendarza jego termin końcowy, a w razie, jeśli zastrzeżono warunek rozwiązujący, należy je wpisać wraz z tym warunkiem i z prawem powrotu.

Jako przynależność kopalni należy wciągnąć: Budynki na powierzchni ziemi, należące do kopalni i inne przedmioty służące do użytku kopalni, przy polach naftowych wytwórczych także budowle pomocnicze i t. d.

Przynależność wzajemną kilku pól naftowych uwydatnia się w ten sposób, iż na poszczególnych stronach księgi, na których zanotowano części składowe kopalni, przytacza się według tomu i fol. wszystkie inne wykazy księgi, o które w danym razie chodzi.

Jeżeli kopalnia jest własnością spółki akcyjnej, to należy zanotować tylko jej firmę, jeżeli jest własnością gwarectwa, należy podać prócz firmy także stronę księgi gwarectw, na której gwarectwo wpisano, jeżeli natomiast należy do spółki kopalnianej (§ 60 krajowej ustawy naftowej) to należy wpisać poszczególnych uczestników spółki wraz z ich udziałami. W razie, jeżeli prawo wydobywania wydzierżawiono, należy wpisać także dzieżawcę jako uprawnionego do wydobywania.

Oprócz dat, wskazanych rubrykami należy pod nagłówkiem „uwagi“ zanotować także inne ważniejsze wydarzenia, dotyczące kopalni, wyprzedzając je podaniem liczby i roku aktu urzędowego, jakoto połączenie hipoteczne kilku pól naftowych, oddzielenie pojedynczych części pola, zezwolenie na podział prawa wydobywania na udziały mniejsze niż $^1/_{40}$ całości, przemianę wykazu niepotwierdzonego na wykaz pola naftowego poszukiwawczego lub wytwórczego, jak również przemianę wykazu pola naftowego poszukiwawczego na wykaz pola naftowego wytwórczego, dalej istniejące w danym razie ograniczenia własności, prawa dzierżawy i służebności i t. p. oraz wykreślenie prawa wydobywania.

Późniejsze zmiany w prawie wydobywania należy w regule uwidocznić na tej karcie księgi, na której one wynikły; jeżeli wskutek zaszłej zmiany trzeba będzie przenieść prawo wydobywania na inne miejsce księgi stanu posiadania, to należy uwidocznić to w przeznaczonej na ten cel drukowanej

szpalcie na tej stronie księgi, z której przenosi się prawo wydobywania, wykreślając jednocześnie prawo to na tej stronie.

Wykreślenie prawa wydobywania należy uwydatnić przez przekreślenie dotyczącej karty księgi czerwonym atramentem.

Do założenia ksiąg stanu posiadania używać należy kart z trwałego papieru, zaopatrzonych w drukowane rubryki, które to karty sprowadzane będą według wskazówek, jakie wyda Starostwo górnicze.

§ 5.

W myśl 4 i 5 ustępu § 30 krajowej ustawy naftowej ma urząd górniczy okręgowy jaknajrychlej załatwić merytorycznie doniesienie uprawnionego do wydobywania, względnie, o ile jest więcej wspólników, doniesienie ich pełnomocnika o zamierzonem puszczeniu w ruch kopalni i o załatwieniu zawiadomić uprawnionego do wydobywania względnie pełnomocnika współuczestników prawa do wydobywania najdalej w ciągu 4 tygodni od dnia wpłynięcia doniesienia. Jeżeli w ciągu tego terminu nie nastąpi zakwestyonowanie, wówczas doniesienie należy uważać za przyjęte przez urząd górniczy okręgowy do wiadomości.

Powyższe przepisy mają analogiczne zastosowanie przy badaniu planu przedsiębiorstwa kopalni żywicy ziemnej, które urząd górniczy okręgowy ma podjąć stosownie do przepisów § 32 kraj. ustawy naftowej.

Autoryzowani rządowo inżynierowie górniczy będą ze względu na postanowienia § 1 ustawy z 21. czerwca 1871 Dz. u. p. Nr. 77 i odnośnych przepisów tutejszego rozporządzenia z 23. maja 1872 Dz. u. p. Nr. 70 uważani na równi ze wspomnianymi w § 30 ustęp 3 kraj. ustawy naftowej rządowo autoryzowanymi technikami prywatnymi.

§ 6.

Przy rozstrzygnięciu pytania, czy przeznaczony do prowadzenia kopalni żywicy ziemnej teren kopalniany, to jest nieruchomość na której ma być wykonywane prawo wydobywania, względnie pole naftowe samo dla siebie, lub w połączeniu z innymi, przez uprawnionego do wydobywania już nabytymi lub też w drodze umowy zapewnionymi terenami naftowymi, posiadają ustanowioną w § 31 punkt 1 krajowej ustawy naftowej powierzchnię, ma władza górnicza, jeżeli do kopalni żywicy ziemnej należy więcej terenów naftowych, tylko wówczas brać w rachubę ich powierzchnię, jeżeli tereny te z sobą terytoryalnie się łączą.

Ustanowiony w przedostatnim ustępie § 31 krajowej ustawy naftowej wyjątek od przepisów tego paragrafu odnosi się do tych terenów kopalnia-

nych, o których zamierzonem otwarciu ruchu przed dniem ogłoszenia tej ustawy:

a). doniesiono już władzy górniczej w myśl § 14 ustawy z 17. grudnia 1884 Dz. u. kr. Nr. 35 ex 1886, albo:

b) władzy górniczej wprawdzie jeszcze nie doniesiono, lecz uprawnienie do wydobywania minerałów żywicznych nabyte zostało w drodze umów dzierżawnych lub eksploatacyjnych jeszcze przed ogłoszeniem ustawy z 22. marca 1908 Dz. u. kr. Nr. 61. Umowy te dla zapewnienia wspomnianego wyjątku muszą jeszcze przed dniem ogłoszenia tej ustawy być sądownie lub notaryalnie zatwierdzone.

Gdy dalej wydzierżawienie praw wydobywania żywicy ziemnej nie jest na przyszłość w myśl zasad ustawy z 9. stycznia 1907 Dz. u. p. Nr. 7 dopuszczalne, przeto z umów dzierżawnych tylko te będą uwzględnione, które zawarte zostały jeszcze przed wejściem w moc wymienionej ustawy.

§ 7.

Jeżeli powierzchnia gruntu o przestrzeni mniej niż 12.000 metrów kwadratowych jest otoczona terenami kopalnianymi, to jest gruntami, na których wykonywane bywa prawo wydobywania, względnie polami naftowemi, może właściciel takiej przestrzeni gruntowej domagać się od urzędu górniczego okręgowego wydania orzeczenia, przepisanego w § 31 a kraj. ustawy naftowej, o ile żaden z sąsiednich uprawnionych do wydobywania nie uzyskał na tych gruntach takiegoż prawa. Do odnośnego podania należy dołączyć sporządzony przez rządowo autoryzowanego inżyniera górniczego lub też rządowo autoryzowanego prywatnego technika i potwierdzony plan sytuacyjny w podziałce wymiarów katastralnych, na którym to planie należy uwidocznić granice otoczonej przestrzeni gruntowej i podać powierzchnię tej przestrzeni w metrach kwadratowych, tudzież południk.

Gdy podanie takie wpłynie do władzy górniczej, winna ta władza po stwierdzeniu istnienia prawnych warunków, rozpisać rozprawę komisyjną i wezwać właściciela gruntu, z którego prawo wydobywania ma zostać przeniesione, oraz sąsiadujących uprawnionych do wydobywania.

Przy tej rozprawie należy przedewszystkiem tak co do przeniesienia prawa do wydobywania, jak też co do ceny kupna dążyć do zawarcia umowy stron. W razie dojścia do skutku umowy, należy ją zaprotokołować i na tem zamknąć rozprawę.

Jeżeli ugoda stron uczestniczących nie da się osiągnąć, winien górniczy urząd okręgowy zbadać długość linii granicznych pomiędzy otoczoną przestrzenią a sąsiednimi terenami kopalnianymi a nadto inne okoliczności miarodajne dla ustalenia tych pojedynczych części gruntu, na których sąsiedni

właściciele terenów kopalnianych mają uzyskać prawo do wydobywania. Wynik badań i ewentualne oświadczenie stron należy zapisać do protokołu.

W orzeczeniu, które na tej podstawie będzie wydane, ma górniczy urząd okręgowy orzec, że każdy z sąsiednich właścicieli terenów kopalnianych (właścicieli pola naftowego) w terminie 30 dni po urośnięciu orzeczenia w moc prawną ma nabyć prawo wydobywania nafty na pewnej, oznaczonej części otoczonej przestrzeni. Poszczególne części należy ustanowić według stosunku długości linii granicznych pomiędzy otoczoną przestrzenią a sąsiednimi terenami kopalnianymi i to w ten sposób, by się łączyły z terenem kopalnianym odnośnego uprawnionego do wydobywania. Do orzeczenia należy dołączyć pouczenie, że właścicielowi w razie zaniechania nakazanego w orzeczeniu nabycia lub niedojścia do skutku umowy o cenę kupna, przestrzeni otoczonej pozostawia się wolność udania się na drogę sądową.

Orzeczenie należy doręczyć wszystkim stronom interesowanym.

§ 8.

Według § 52 kraj. ustawy naftowej są w czasie wejścia w życie tej ustawy już ustanowieni i przez Władzę uznani kierownicy ruchu i dozorcy ruchu zwolnieni od obowiązku przedkładania dowodu uzdolnienia.

Jeżeli kierownik lub dozorca ruchu, do którego odnosi się to postanowienie przejdzie następnie do innej kopalni, będzie uwolniony od przedkładania dowodu uzdolnienia w myśl przepisów ustawy tylko wówczas, jeżeli przejdzie do takiej kopalni, która tak co do prowadzenia ruchu jak i co do występujących momentów niebezpieczeństwa stoi na równi z tą kopalnią, przy której przechodzący do innej kopalni był dotąd zatrudniony.

§ 9.

Jeżeli uczestnicy wspólnej kopalni wniosą na zasadzie postanowień § 60 kraj. ustawy naftowej prośbę o pozwolenie podziału prawa wydobywania poniżej $^1/_{40}$ całości, natenczas Starostwo górnicze winno zbadać, czy wskutek zakresu ruchu i wskutek urządzeń, które w nim jeszcze mają być zaprowadzone, dalsze prowadzenie kopalni wymaga większego kapitału, który możnaby uzyskać najłatwiej przez podział prawa wydobywania, wychodzący poza granicę ustawową, oraz czy kopalnia ze względu na rozmiar przestrzeni i na wydatność terenów naftowych do niej należących ma takie gospodarcze znaczenie, że nawet mniejszy udział w niej stanowi jeszcze przedmiot wartościowy, nadający się do wpisu do księgi. Tylko w razie zaistnienia tych warunków można dopuścić podziału prawa wydobywania poniżej granicy ustawowej. Przed udzieleniem takiego wyjątkowego pozwolenia winno jednak

Starostwo górnicze wziąć także pod rozwagę, iż ograniczenie podziału prawa wydobywania minerałów zawierających żywicę ziemną, unormowane w § 60 ustawy, miało według zamiaru ustawy zapobiedz, aby zbyt wielka liczba uprawnionych uczestników nie tamowała lub nie utrudniała zarządzania kopalnią a zwłaszcza stosunków między władzą a uprawnionymi do wydobywania, oraz prowadzenia ksiąg naftowych.

§ 10.

Urząd górniczy okręgowy winien w udzielić się mającej w myśl § 68 ustęp 2 kraj. ustawy naftowej opinii dla władzy budowlanej oświadczyć się o dopuszczalności wykonania budowy na polu naftowem przy rozważeniu przeszkód, zachodzących ze strony względów publicznych w szczególności zaś ze względów gospodarstwa społecznego.

Stosownie do tego władza górnicza będzie obowiązaną wystąpić przeciw zamierzonemu prowadzeniu budowy, jeżeliby wskutek niej miał powstać stan niekorzystny dla względów bezpieczeństwa, albo też niekorzyść dla gospodarstwa społecznego wskutek możliwego przeszkodzenia racyonalnemu poszukiwaniu i wydobywaniu żywicznych minerałów ziemnych, znajdujących się w odnośnym gruncie. Zwłaszcza wówczas będzie należało zapobiedz wznoszeniu budowli na polach naftowych, jeżeliby były stawiane nie dla zaspokojenia pewnej potrzeby, lecz jedynie w tym celu, by uprawnionemu do wydobywania żywicznych minerałów ziemnych przeszkodzić w wykonywaniu jego prawa i stąd osiągnąć zysk.

§ 11.

Wprowadzonem z ustawy z 9. stycznia 1907 Dz. u. p. Nr. 7 do § 69 krajowej ustawy naftowej postanowieniem, w myśl którego nowela z 21. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 115 o zatrudnianiu młodocianych robotników i kobiet a nadto o trwaniu dziennej pracy i odpoczyuku niedzielnym znajduje zastosowanie w kopalniach, usuwa się istniejące dotąd wątpliwości co do stosowania tej noweli do przedsiębiorstw wydobywania minerałów żywicznych i stwarza się jasną podstawę prawną dla orzeczeń władz górniczych.

Ze względu na to postanowienie obowiązywać będzie przedsiębiorstwa wydobywania żywic ziemnych także wydane przez Ministerstwo rolnictwa dla wymienionej noweli rozporządzenie wykonawcze z 8. czerwca 1907 Dz. u. p. Nr. 146 o zatrudnianiu młodocianych robotników i dzieci w górnictwie

§ 12.

Urzędy górnicze okręgowe winny przy sposobności przedsiębranych inspekcyi kopalni czuwać nad dopełnieniem przepisów, zawartych w § 70 kraj. ustawy naftowej co do ubezpieczenia robotników, dozorców i urzędników ruchu, zatrudnionych przy kopalniach żywicy ziemnej.

§ 13.

W §§ 71 i następujących kraj. ustawy naftowej określono bliżej zakres działania władz górniczych pod względem przedsiębrać się mających z ich strony prewencyjnych czynności co do zabezpieczania przed wypadkami, czuwania nad życiem i zdrowiem robotników i innych podlegających ich dozorowi kierunków, a to ze względu na potężny rozwój, który przebrało w ostatnich latach galicyjskie kopalnictwo żywic ziemnych i na wystąpienie nowych momentów niebezpieczeństwa wskutek wzrastającego rozwoju kopalnictwa pod względem technicznym.

W myśl §§ 71 i 72 ustawy nadzór policyjny władz górniczych winien rozciągać się nie tylko na budowy kopalniane i wiercenia, lecz także na wszystkie zakłady, które uprawniony do wydobywania urządził dla celów poszukiwania minerałów żywicznych, ich wydobywania, wydostawania na zewnątrz, przygotowywania, przechowywania i t. d.; dalej, winien ten nadzór obejmować wszystkie zarządzenia w interesie życia i zdrowia robotników, dla ochrony przed szkodliwem oddziaływaniem kopalni i dla zebezpieczenia powierzchni gruntu.

Co do służby inspekcyjnej władz górniczych winny pod względem nadzoru kopalń żywic ziemnych znaleść odpowiednie zastosowanie zasady rozporządzenia ministeryalnego z 17. października 1895 Dz. u. p. Nr. 158.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

I.

Fol. ....

Prawo wydobywania nieodłączone

L. pozycyi	Położenie miejscowe kopalni		Parcele, względnie części parcel, na które rozciąga się prawo wydobywania		Otwory wiertnicze i szyby		Przynależność kopalni	Uprawniony do wydobywania		
	Gmina katastralna	Okręg podatkowy	Numer katastralny	Wymiar powierzchni	Nazwa tegoż	Podanie parcel, na których je założono		Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Udziały

Formularz 1.

L. wykazu księgi gruntowej ....

od prawa własności nieruchomości.

Pełnomocnik uprawnionego do wydobywania		Przedsiębiorca poszczególnych robót w kopalni			Pełnomocnik przedsiębiorcy		Doniesienie o puszczeniu przedsiębiorstwa w ruch przyjęto do wiadomości		Plan ruchu zatwierdzono		Uwagi
Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Oznaczenie oddanych robót	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Liczba ekshib.	Rok	Liczba ekshib.	Rok	

Przeniesiono według L. ekshib. .... **z roku** ....

do tomu .... **fol.** ....

II/A.

Fol. ....

Pole naftowe

L. pozycyi	Nazwa pola poszukiwawczego	Położenie miejscowe pola poszukiwawczego		Poświadczenie przypuszczalnego pojawiania się minerałów wydano		Parcele, względnie części parcel na które rozciąga się prawo wydobywania		Termin końcowy ograniczonej własności pola naftowego	Otwory wiertnicze i szyby		Przynależność kopalni	Dalsze pola naftowe należęce do kopalni	
		Gmina katastralna	Okręg podatkowy	Liczba ekshib.	Rok	Numer katastralny	Wymiar powierzchni		Nazwa tegoż	Podanie parcel, na których je założono		Tom.	Fol.

Przeniesiono według L. ekshib. .... z roku ....

do tomu .... fol. ....

Formularz 2.

L. wykazu księgi naftowej ....

poszukiwawcze.

Właściciel pola naftowego poszukiwawczego (uprawniony do wydobywania)			Pełnomocnik właściciela pola naftowego (uprawnionego do wydobywania)		Przedsiębiorca poszczególnych robót w kopalni			Pełnomocnik przedsiębiorcy		Doniesienie o puszczeniu przedsiębiorstwa w ruch przyjęto do wiadomości		Plan ruchu zatwierdzono		Uwagi
Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Udziały	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Oznaczenie oddanych robót	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Liczba ekshib.	Rok	Liczba ekshib.	Rok	

II/B.

Fol. ....

Pole naftowe

L. pozycyi	Nazwa pola wytwórczego	Położenie miejscowe pola wytwórczego		Poświadczenie stwierdzonego pojawiania się minerałów wydano		Parcele, względnie części parcel, na które rozciąga się prawo wydobywania		Nr. parceli, na której leży punkt odkrywki	Termin końcowy ograniczonej własności pola naftowego	Otwory wiertnicze i szyby		Przynależność kopalni	Dalsze pola naftowe należące do kopalni	
		Gmina katastralna	Okręg podatkowy	Liczba ekshib.	Rok	Nr. katastralny	Wymiar powierzchni			Nazwa tegoż	Podanie parcel, na których je założono		Tom.	Fol.

Formularz 3.

L. wykazu księgi gruntowej ....

wytwórcze.

Właściciel pola naftowego wytwórczego (uprawniony do wydobywania)			Pełnomocnik właściciela pola naftowego (uprawnionego do wydobywania)		Przedsiębiorca poszczególnych robót w kopalni			Pełnomocnik przedsiębiorcy		Doniesienie o puszczeniu przedsiębiorstwa w ruch przyjęto do wiadomości		Plan ruchu zatwierdzono		Uwagi
Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Udziały	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Oznaczenie oddanych robót	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Liczba ekshib.	Rok	Liczba ekshib.	Rok	

Przeniesiono według L. ekshib. .... z roku ....

do tomu .... fol. ....

II/C.

Fol. ....

Pole

(wykaz

L. pozycyi	
Nazwa pola naftowego	
Położenie miejscowe pola naftowego	Gmina katastralna
	Okręg podatkowy
Parcele, względnie części parcel, na które rozciąga się prawo wydobywania	Numer katastralny
	Wymiar powierzchni
Termin końcowy ograniczonej własności pola naftowego	
Otwory wiertnicze i szyby	Nazwa tegoż
	Podanie parcel, na których je założono
Przynależność kopalni	
Dalsze pola naftowe należące do kopalni	Tom.
	Fol.
Właściciel pola naftowego (uprawniony do wydobywania	Liczba ekshib. i rok
	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania
	Udziały

Formularz 2.

L. wykazu księgi naftowej ....

naftowe

niepotwierdzony).

Pełnomocnik właściciela pola naftowego (uprawnionego do wydobywania)		Przedsiębiorca poszczególnych robót w kopalni			Pełnomocnik przedsiębiorczy		Doniesienie o puszczeniu przedsiębiorstwa w ruch przyjęto do wiadomości		Plan ruchu zatwierdzono		Uwagi
Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Oznaczenie oddanych robót	Liczba ekshib. i rok	Nazwisko, zawód, miejsce zamieszkania	Liczba ekshib.	Rok	Liczba ekshib.	Rok	

Przeniesiono według L. ekshib. .... **z roku** ....

do tomu .... **fol.** ....

Nr. 109.

Rozporządzenie

Ministerstwa robót publicznych z 31. sierpnia 1908, w sprawie statutu Rady naftowej.

Na podstawie § 81 krajowej ustawy naftowej z 22. marca 1908 Dz. u. i rozp. kraj. dla Galicyi Nr. 61, którą uregulowano prawo wydobywania minerałów użytecznych z powodu zawartości żywicy ziemnej, postanawia się po wysłuchaniu galicyjskiego Wydziału krajowego co następuje:

Art. I.

Ustanowić się mającą stosownie do § 81 gal. ustawy naftowej z 22. marca 1908 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 61, przy Starostwie górniczem w Krakowie Radę naftową obowiązywać będzie następujący statut:

§ 1.

Rada naftowa ma za zadanie objawiać na wezwanie Starostwa górniczego lub też z własnej inicyatywy opinię, tudzież stawiać wnioski w kwestyach, tyczących się technicznego ruchu kopalń minerałów żywicznych, a w szczególności środków ostrożności, jakich przytem przestrzegać należy celem zapobieżenia niebezpieczeństwu dla osób i mienia, dalej w sprawach opieki nad robotnikami i popierania górnictwa pod względem ekonomiczno-społecznym.

Należy nadto udzielić Radzie naftowej sposobności oświadczenia się co do wydanych przez Starostwo górnicze w myśl § 73 krajowej ustawy naftowej rozporządzeń górniczo-policyjnych i to jeszcze przed ich wydaniem.

§ 2.

Rada naftowa składa się ze Starosty górniczego i 11 członków:

1. Dwóch członków deleguje Wydział krajowy. Jeśli okres funkcyonowania Wydziału krajowego ukończy się w czasie trwania okresu funkcyonowania Rady naftowej, (§ 3) wówczas gaśnie także z tą chwilą urzędowanie delegatów Wydziału krajowego.

2. Siedmiu członków wybierają stowarzyszenia zawodowe. Te stowarzyszenia oraz liczbę mających być przez każde z nich wybieranych członków

Rady naftowej oznaczy Minister robót publicznych na każdy okres funkcyjny.

3. Dwu członków mianuje Minister robót publicznych. Wybieralnymi do Rady są tylko własnowolni obywatele państwa austryackiego.

§ 3.

Pierwszy okres funkcyonowania Rady naftowej obejmuje czas od chwili ukonstytuowania Rady do końca r. 1910, następujące okresy czas pięcioletni.

§ 4.

Jeżeli w czasie trwania okresu funkcyjnego członek Rady naftowej ustąpi, wówczas winien przewodniczący przedłożyć o tem sprawozdanie Ministerstwu robót publicznych, które wyda dalsze zarządzenia w celu zastąpienia ustępującego członka. Ponowne obsadzenie opróżnionego miejsca następuje tylko na resztę trwania okresu.

§ 5.

Przewodnictwo Rady naftowej sprawuje Starosta górniczy, lub w razie przeszkody, oznaczony przez niego zastępca.

Przewodniczący może w razie potrzeby przybrać przy obradach także innych ekspertów z po za grona Rady naftowej, między innymi także robotników i urzędników władz górniczych lub innych urzędników administracyjnych dla udzielania informacyi przy obradach.

§ 6.

Rada naftowa zbiera się na zaproszenie Starosty górniczego lub jego zastępcy w miarę potrzeby, jednakże przynajmniej raz w roku kalendarzowym i to w miejscu oznaczonem w zaproszeniu.

Przewodniczący winien zwołać Radę naftową na posiedzenie nadzwyczajne, jeśli tego zażąda przynajmniej 6 członków. Zwołanie rady w tym wypadku ma nastąpić w ciągu 4 tygodni od wniesienia żądania.

§ 7.

Czynności Rady naftowej odbywają się na posiedzeniach niepublicznych według regulaminu przez nią ustanowionego.

Opinie i wnioski uchwalają obecni członkowie na podstawie głosowania. Za przyjętą uważa się tę uchwałę, za którą oświadczyła się większość głosów obecnych członków; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 8.

Funkcya członka Rady naftowej jest urzędem honorowym, do którego nie jest przywiązane żadne wynagrodzenie.

Członkom, którzy nie mają stałego zamieszkania w miejscu, gdzie odbywa się posiedzenie, należą się dyety za każdy dzień urzędowania jakoteż podróży tam i z powrotem, w kwocie 10 K, o ile nie pobierają już z innego tytułu dyet z kas państwowych lub krajowych. Oprócz tego przyznane będą tym członkom koszta podróży.

§ 9.

Koszta posiedzeń Rady naftowej z wyjątkiem należytości dla urzędników władz górniczych pokryte będą z funduszu krajowego.

§ 10.

Czynności kancelaryjne Rady naftowej sprawuje Starostwo górnicze, które winno zarazem wspierać jej prace przez dostarczanie potrzebnego materyału, tudzież przez zarządzanie potrzebnych dochodzeń.

Art. II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wiedeń, 31. sierpnia 1908.

Gessmann w. r.